न ब्राह्मणधनं किंचिद्धृतं रामेण कस्यचित् ।
न रामः परदारांश्च चक्षुर्भ्यामपि पश्यति ॥ ४७ ॥
मया तु पुत्र श्रुत्वैव रामस्येकाभिषेचनं ।
याचितस्ते पिता राज्यं रामस्य च विवासनं ॥ ४८ ॥
स स्ववृत्तिं समास्थाय पिता ते तत् तथाकरोत् ।
रामस्तु सहसौमित्रिः प्रोषितः सह सीतया ॥ ४९ ॥
तमपश्यन् प्रियं पुत्रं महीपालो महायशाः ।
पुत्रशोकपरिम्लानः पञ्चत्वमुपपेदिवान् ॥ ५० ॥
त्वया त्विदानीं धर्मज्ञ राज्यमवलम्ब्यतां ।
त्वत्कृते हि मया सर्वमिदमेवंविधं कृतं ॥ ५१ ॥
मा शोकं मा च संतापं धैर्यमाश्रय पुत्रक ।
त्वदधीना च नगरी राज्यं चैतदनामयं ॥ ५२ ॥
तत् पुत्र शीघ्रं विधिना विधिज्ञैरू- ।
वशिष्ठमुख्यैः सहितो द्विजेन्द्रैः ।
संकल्प्य राज्ञानमदीनसत्त्वं ।
आत्मानमुर्व्यामभिषेचयस्व ॥ ५३ ॥

इत्ययोध्याकाण्डे भरतप्रश्नो नाम द्विसप्ततितमः सर्गः
॥ ७२ ॥